

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú közösségi védjegy bíróság
8.Pf..../2011/9.

A Fővárosi Ítéltábla a Budapesti 1. számú Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Répászky Miklós ügyvéd) által képviselt ...Kft. (....) felperesnek, a NOVALIKVID Felszámoló és Vagyonkezelő Kft. (...., ügyintéző: Eigel Antal felszámolóbiztos) által képviselt I.rendű alperes neve „f.a.” (....) I. rendű, valamint a Juhász, Császár, Csvila Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Csvila István ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, a III.rendű alperes neve (....) III. rendű és IV.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 4. napján kelt, 3.P...../2009/21. sorszámú ítélete ellen a felperes 22. és 26. sorszám alatti fellebbezéseinek folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperesnek 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú közösségi védjegy bírósággént eljáró Fővárosi Bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II-IV. rendű alpereseknek 232 500 forint perköltséget.

A tényállásban megállapította, hogy a thaiföldi A... Ltd. a jogosultja a ... lajstromszámú „ALPHA” szóelemet tartalmazó közösségi ábrás védjegynek, melynek oltalma egyebek mellett a Nizzai Megállapodás szerinti 12. osztályban különféle járműalkatrészekre, köztük rakodótér-tetőkre és tetőcsomagtartókra terjed ki. Az I. rendű alperes szerződéses kapcsolatban állt a védjegy jogosultjával, ennek keretében 2007-2008. években a magyar piacon értékesítette a termékeket. Rögzítette, hogy az „ALPHA” védjeggyel ellátott, terepjáróra szerelhető felépítményekre azonosítószámmal ellátott alumínium lemez volt ragasztva. Az I. rendű alperes díjfizetési késedelme miatt a felek között elszámolási vita támadt, végül szerződéses kapcsolatuk megszakadt. A védjegyjogosult 2009. február 6. napján a felperessel kötött disztribúciós szerződést.

A II. és III. rendű alperesek gépjárműtartozékok forgalmazásával foglalkoznak, az általuk használt „p...hu”, illetve „...hu” domain neveknek ügyvezetőjük, a IV. rendű alperes a tulajdonosa. A II. rendű alperes az I. rendű alperestől 2008. december 1. napján különböző járművekhez kapcsolható felépítményeket vásárolt 2 305 465 forint összegben. Az I. rendű alperes a tevékenységének megszűnését követően teljes „ALPHA” raktárkészletét a III. rendű alperesnek adta el, amely társaság vásárolt védjeggyel jelzett terméket belga importőrtől, illetve 2009. június 15-én a ... Ltd. angol cégtől is.

A Fővárosi Bíróság 12.Fpk.01-09-001470/12. számú végzésével elrendelte az I. rendű alperes felszámolását, annak kezdő időpontja 2009. június 26.

A felperes 2009. június 12-én észlelte, hogy a „p...hu” domain alatt található honlapon a védjeggyel jelzett termékeket hirdetnek, emellett a III. rendű alperes nevében ügyvezetője 2009. június 20-án Toyota típusú gépjárműhöz kínált „ALPHA GSE-C” típusú felépítményt eladásra és 2010. február 15-én forgalmazott is ilyet. Rögzítette, hogy a termékek között olyan is volt, amelyről az azonosítására alkalmas sorszám el volt távolítva.

A védjegyjogosulttal kötött engedményezési szerződés alapján előterjesztett keresetében a felperes az alperesekkel szemben védjegybitorlás megállapítását és jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte. Az I-II-III. rendű alperesek vonatkozásában az „ALPHA” védjeggyel megjelölt termékek forgalmazását és eladásra felajánlását, míg a IV. rendű alperes tekintetében a reklámozást és eladásra felkínálást sérelmezte.

Az I. rendű alperes képviselőjében eljáró felszámoló-biztos bejelentette, hogy semmilyen adat nincs a birtokában, ezért nem tud nyilatkozatot tenni. Később arról tájékoztatta a bíróságot, hogy 2010. június 28-án elkészítette és beterjesztette a felszámolási záró anyagot és jelezte, hogy az I. rendű alperesi cég semmiféle vagyonnal nem rendelkezik.

A II-IV. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték, azzal védekeztek, hogy kizárólag jogszerűen beszerzett termékeket értékesítettek, amelyeket a védjegyjogosult hozott kereskedelmi forgalomba, így jogosultak voltak azzal rendelkezni. A IV. rendű alperes arra is utalt, hogy ő képviselőként járt el, így a jogkövetkezmények a gazdasági társaságokkal szemben érvényesíthetők.

Az elsőfokú bíróság a Tanács közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete (a továbbiakban: Kvr.) 9. cikk (1) bekezdésének a) pontja, (2) bekezdésének b) és d) pontja, 14. cikkének (1) bekezdése, 102. cikkének (1) és (2) bekezdése, továbbá a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 76/D. §-a alapján, a keresetet nem találta alaposnak.

Mivel a védjegy oltalma és jogosultja, továbbá az alperesek részéről történt forgalmazással, illetve hirdetéssel megvalósult védjegyhasználati magatartás, valamint az, hogy a védjegyjogosult által gyártott eredeti „ALPHA” termékek forgalmazása történt nem volt vitás, ezért az elsőfokú bíróság a védjegyhasználat jogszerűségét vizsgálta. Megállapította, hogy az I-II. és III. rendű alperesek által forgalmazott árukat a védjegyjogosult hozta forgalomba a Közösségben, ezért a Kvr. 13. cikke folytán a védjegyoltalom kimerült. Nem találta relevánsnak a felperes azon érvelését, hogy mivel egyes árukról az azonosítószám hiányzott, nincs mód a felhívott rendelkezés alkalmazására. Okfejtése szerint a felperes nem bizonyította, hogy hány darab árurol, mikor és milyen körülmények között került le az azonosítószám, azt pedig még csak nem is állította, hogy az azonosítószámok hiánya az áru állagának, állapotának olyan változtatásával járt volna, esetleg azok károsítását eredményezné, amely megalapozná azt az érdekét, hogy a további forgalmazást ellenezze. A kimerülés alkalmazhatósága szempontjából ugyancsak nincs jelentősége, hogy az I. rendű alperes a fizetési kötelezettségével késedelembe esett.

A IV. rendű alperes kapcsán rámutatott, miszerint önmagában az a körülmény, hogy a nevére regisztrált domain nevek alatt elérhető honlapon a II. és III. rendű alperesek sérelmezett megjelölésű termékeket hirdetnek, nem alapozza meg az ő védjegyhasználatát. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság a keresetet a IV. rendű alperes vonatkozásában is elutasította.

Pontosított fellebbezésében a felperes az ítélet részbeni megváltoztatásával kérte a III. rendű alperest a védjegybitórlás - „ALPHA” védjeggyel ellátott termékek árusítása, reklámozása - abbahagyására kötelezni és eltiltani a további jogsértéstől.

Kifejtette, hogy a III. rendű alperessel szembeni keresetét többek között arra alapozta, hogy olyan árut hozott forgalomba, amiről a próbavásárlásról szóló közjegyzői okirat tanúsága alapján a sorozatszámot lecsiszolták. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet alaptalanul hiányolja, hogy nem bizonyította hány darab árurol, mikor, milyen körülmények között került le az azonosító. Álláspontja szerint ezek a kérdések közömbösek, mivel a jogsértést már egyetlen áru is megalapozza, így szükségtelen a további bizonyítás. Kifejtette, hogy a közjegyzői okirat alapján egyértelműen megállapítható, hogy a III. rendű alperes az áru állagát oly módon változtatta meg, hogy az beazonosíthatatlanná vált. Ezáltal a gyártó az esetleges garanciális kötelezettségeit teljesíteni nem tudja, mivel még a termék eredete sem állapítható meg, ez pedig egyértelműen a védjegy jóhírének sérelméhez vezet. Hivatkozott rá, hogy a Kvr. 13. cikkének (2) bekezdése általános alannal fogalmaz, így azt sem szükséges bizonyítani, hogy a sorozatszámot ki távolította el, hiszen az áru állagának, állapotának megváltoztatása, illetve károsítása önmagában olyan tény, ami megalapozza a kereseti kérelmet. Mindezeket túl megjegyezte, hogy a III. rendű alperes a termékek jogszerű beszerzését nem bizonyította, nem csatolt olyan számlát, amely igazolta volna, hogy a védjegyjogosulttól vásárolta a perbeli termékeket.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

Lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveket és hangsúlyozta, hogy a fellebbezés új tény, körülményt, bizonyítást nem tartalmaz, nem ajánl fel, holott a perben annak bizonyítása, hogy milyen körülmények között, milyen időpontban és ki távolította el a termékekről az azonosítási számokat, a felperest terhelte. Megjegyezte, hogy az eltávolítás időpontjáról és körülményeiről adatokkal nem rendelkezik és vitatta, hogy az azonosítási szám hiánya miatt a termékek károsodtak vagy használhatóságuk csökkent volna.

A másodfokú bíróság a döntést a fellebbezés korlátai között bírálta felül, ennek folytán az elsőfokú ítéletnek nem támadott, az I-II., illetve IV. rendű alperesekkel szembeni keresetet elutasító rendelkezései jogerőre emelkedtek.

A felperes fenntartott fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélyégben feltárta, abból a jogszabályok megfelelő alkalmazásával, a kialakult gyakorlatot is tükröző helyes döntésre jutott, amivel indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett. Kizárólag a fellebbezésben foglaltak miatt az alábbiakra mutat rá.

A Kvr. 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a jogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen akkor, ha az áru állagát, állapotát - a forgalomba hozatalt követően - megváltoztatták, illetve károsították.

A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

E szabályok értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a védjegyoltalom alatt áll és annak alapján igényérvényesítésre jogosult, továbbá az alperesek megvalósítottak védjegyhasználati cselekményt. Az alperesek ezzel szemben igazolhatták, hogy a védjegyhasználat részükről jogszerű, vagy a védjegyjogosulttól származó engedély alapján, vagy a védjegyoltalom valamely korlátja folytán. A jelen esetben ez az utóbbi kérdés volt a vitás, mivel a III. rendű alperes a védjegyoltalom kimerülésére hivatkozott.

A másodfokú bíróság osztja az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a kimerülést a III. rendű alperes megfelelően bizonyította. Az iratok között elfekszik a 2009. június 15. napján kelt számla, amiből megállapítható, hogy a III. rendű alperes különféle terméket vásárolt az angol ... Ltd. cégtől. Ezek között szerepel gépjárműre szerelhető „ALPHA GSE” típusú felépítmény is. A felperes a perben nem tette vitássá, hogy a nevezett brit társaság jogszerűen forgalmazott „ALPHA” terméket. Rendelkezésre áll a III. rendű alperes nevében ügyvezetője által 2009. június 20-án küldött e-mail, amiben gépjárműre építhető „ALPHA GSE” típusú felépítményt kínált eladásra. Továbbá csatolásra került a III. rendű alperesnél 2010. február 15-én közjegyző jelenlétében tartott próbavásárlásról felvett jegyzőkönyv, ami tanúsítja, hogy a felperes megbízásából eljáró személy azonosító sorszámmal ellátott, szürke színű, zárt „ALPHA” felépítményt vásárolt. A csatolt bizonyítékok zárt láncot alkotnak, időben is illeszkednek egymáshoz, így alkalmasak annak igazolására, hogy a III. rendű alperes a sérelmezett terméket jogszerűen szerezte be, kínálta fel eladásra és értékesítette. Emellett csatolásra került az a 2008. december 8. napján kelt számla is, ami szerint a II. rendű alperes egyebek mellett több alap felépítményt is vásárolt az I. rendű alperestől, aki a termékeket igazoltan a védjegyjogosulttól szerezte be. Minthogy a II. és III. rendű alperesi társaságoknak egyaránt a IV. rendű alperes az ügyvezetője, ez a körülmény is azt az előadást támasztja alá, hogy a III. rendű alperes nem valósított meg jogsértést.

Ezt követően a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a III. rendű alperes az általa eladásra felkínált, illetve értékesített terméken olyan, a védjegyjogosultat sértő változtatást eszközölt, ami a KVR. 13. cikk (2) bekezdése szerint indokoltá teszi a védjegyoltalom kimerülésének mellőzését. A másodfokú bíróság osztotta azt az elsőfokú bírósági és alperesi álláspontot, hogy a felperesnek ezt a perben nem sikerült bizonyítania. A csatolt közjegyzői jegyzőkönyv azt is rögzíti, hogy az eladó raktárában látható volt olyan felépítmény is, amiről hiányzott a sorozatszám és annak helyén a zománcozás 10-12 cm hosszan sérült volt. Erről azonban fénykép nem készült és más adat sem merült fel arra nézve a perben, hogy a III. rendű alperes kapcsolatba hozható a sorozatszám eltávolításával, vagy hogy az mikor történt. Emellett az azonosító szám hiánya az áru állagát, állapotát nem változtatta meg, használati értékét nem csökkentette, így nem állapítható meg olyan védjegyjogosulti sérelem, ami megalapozná, hogy az érintett termékek forgalmazását ellenezze. Ebből eredően a III. rendű alperes eredményesen hivatkozott a védjegyoltalom kimerülésére.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a felperes köteles megfizetni a III. rendű alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a jogi képviselője áfával növelt ügyvédi munkadíját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdései szerint járt el.

, 2012. február 28.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: